

Dec. 20, 2020: Duminica dinaintea Nașterii Domnului (Genealogia Mântuitorului)

Apostolul: Evrei 11:9-10, 32-40:

"Prin credință, a locuit vremelnic în pământul făgăduinței, ca într-un pământ străin, locuind în corturi cu Isaac și cu Iacov, cei dimpreună moștenitori ai aceleiași făgăduințe; Căci aștepta cetatea cu temelii puternice, al cărei meșter și lucrător este Dumnezeu. Și ce voi mai zice? Căci timpul nu-mi va ajunge, ca să vorbesc de Ghedeon, de Barac, de Samson, de Ieftae, de David, de Samuel și de prooroci, Care prin credință, au biruit împărății, au făcut dreptate, au dobândit făgăduințele, au astupat gurile leilor, Au stins puterea focului, au scăpat de ascuțișul sabiei, s-au împuternicit, din slabi ce erau s-au făcut tari în război, au întors taberele vrăjmașilor pe fugă; Unele femei și-au luat pe morții lor înviați. Iar alții au fost chinuiți, neprimind izbăvirea, ca să dobândească mai bună înviere; Alții au suferit batjocură și bici, ba chiar lanțuri și închisoare; Au fost uciși cu pietre, au fost puși la cazne, au fost tăiați cu fierăstrăul, au murit uciși cu sabia, au pribegit în piei de oaie și în piei de capră, lipsiți, strâmtorați, rău primiți. Ei, de care lumea nu era vrednică, au rătăcit în pustii, și în munți, și în peșteri, și în crăpăturile pământului. Ei, de care lumea nu era vrednică, au rătăcit în pustii, și în munți, și în peșteri, și în crăpăturile pământului. Ei, de care lumea nu era vrednică, au rătăcit în pustii, și în munți, și în peșteri, și în crăpăturile pământului., Pentru că Dumnezeu rânduse pentru noi ceva mai bun, ca ei să nu ia fără noi desăvârșirea."

Evangelhia: Matei 1:1-25:

"Cartea neamului lui Iisus Hristos, fiul lui David, fiul lui Avraam. Avraam a născut pe Isaac; Isaac a născut pe Iacov; Iacov a născut pe Iuda și pe frații lui; Iuda a născut pe Fares și pe Zara, din Tamar; Fares a născut pe Esrom; Esrom a născut pe Aram; Aram a născut pe Aminadav; Aminadav a născut pe Naason; Naason a născut pe Salmon; Salmon a născut pe Booz, din Rahav; Booz a născut pe Iobed, din Rut; Iobed a născut pe Iesei; Iesei a născut pe David regele; David a născut pe Solomon din femeia lui Urie; Solomon a născut pe Roboam;

Roboam a născut pe Abia; Abia a născut pe Asa; Asa a născut pe Iosafat; Iosafat a născut pe Ioram; Ioram a născut pe Ozia; Ozia a născut pe Ioatam; Ioatam a născut pe Ahaz; Ahaz a născut pe Iezechia; Iezechia a născut pe Manase; Manase a născut pe Amon; Amon a născut pe Iosia; Iosia a născut pe Iehonia și pe frații lui, la strămutarea în Babilon; După strămutarea în Babilon, Iehonia a născut pe

Salatiel; Salatiel a născut pe Zorobabel; Zorobabel a născut pe Abiud; Abiud a născut pe Eliachim; Eliachim a născut pe Azor; Azor a născut pe Sadoc; Sadoc a născut pe Achim; Achim a născut pe Eliud; Eliud a născut pe Eleazar; Eleazar a născut pe Matan; Matan a născut pe Iacov; Iacov a născut pe Iosif, logodnicul Mariei, din care S-a născut Iisus, Care se cheamă Hristos. Așadar, toate neamurile de la Avraam până la David sunt paisprezece; și de la David până la strămutarea în Babilon sunt paisprezece; și de la strămutarea în Babilon până la Hristos sunt paisprezece neamuri.

Iar nașterea lui Iisus Hristos așa a fost: Maria, mama Lui, fiind logodită cu Iosif, fără să fi fost ei înainte împreună, s-a aflat având în pântece de la Duhul Sfânt. Iosif, logodnicul ei, drept fiind și nevrând s-o vădească, a voit s-o lase în ascuns. Și cugetând el acestea, iată îngerul Domnului i s-a arătat în vis, grăind: Iosife, fiul lui David, nu te teme a lua pe Maria, logodnica ta, că ce s-a zămislit într-însa este de la Duhul Sfânt. Ea va naște Fiu și vei chema numele Lui: Iisus, căci El va mântui poporul Său de păcatele lor. Acestea toate s-au făcut ca să se îplinească ceea ce s-a zis de Domnul prin proorocul care zice: "Iată, Fecioara va avea în pântece și va naște Fiu și vor chema numele Lui Emanuel, care se tâlcuiește: Cu noi este Dumnezeu". Și deșteptându-se din somn, Iosif a făcut așa precum i-a poruncit îngerul Domnului și a luat la el pe logodnica sa. Și fără să fi cunoscut-o pe ea Iosif, Maria a născut pe Fiul său Cel Unul-Născut, Căruia I-a pus numele Iisus."

În Biserica Ortodoxă există tradiția ca Praznicele mari să fie anunțate în duminica dinainte și apoi concluzionate în duminica ce urmează. Așa este cazul și cu Nașterea Domnului. În partea I a pericopei evanghelice de astăzi se face atestarea istorică a realității prezenței lui Hristos prin prezentarea arborelui genealogic în ordine descendentă de la David, până la Iosif și Fecioara Maria.

În partea a II-a, evanghelistul Matei ne relatează modul în care s-a petrecut Nașterea Domnului în realitate. Taina zămislirii pruncului Iisus, care a creat confuzie în mintea lui Iosif, a fost revelată de către îngerul Domnului: "*Și cugetând el acestea, iată îngerul Domnului i s-a arătat în vis, grăind: Iosife, fiul lui David, nu te teme a lua pe Maria, logodnica ta, că ce s-a zămislit într-însa este de la Duhul Sfânt. Ea va naște Fiu și vei chema numele Lui: Iisus, căci El va mântui poporul Său de păcatele lor.*"

Prin Întruparea Mântuitorului, toate profețiile Vechiului Testament se împlinesc în persoana Sa: "*Acestea toate s-au făcut ca să se îplinească ceea ce s-a zis de Domnul prin proorocul care zice: "Iată, Fecioara va avea în pântece și va naște Fiu și vor chema numele Lui Emanuel, care se tâlcuiește: Cu noi este Dumnezeu."*

Să mulțumim bunului Dumnezeu pentru că a fost credicios făgăduinței Sale de a ne trimite un Mântuitor, pe Fiul Său cel Unul născut, cel mai mare dar, manifestarea supremă a proniei divine și a iubirii Sale nemărginite față de neamul omenesc!

**Crăciun Fericit Tuturor!
La Mulți Ani!**

Pr. George Bazgan

Participarea la Slujbele de Duminică

Datorită continuării stării de urgență, și restricțiilor de curând impuse de autoritățile provinciale, numărul maxim de participanți la serviciile religioase este de 20.

Cerem scuze pentru inconveniența creată, dar sperăm că restricțiile vor continua să fie relaxate în viitorul apropiat.

Cei care participă, sunt rugați să se conformeze cu recomandările experților: masca (obligatorie) spălarea mâinilor, observarea distanței dintre persoane, etc.

Vă mulțumim și fie ca Bunul Dumnezeu să ne țină sănătoși!

MESAJ DE CRĂCIUN ȘI ANUL NOU

Consiliului Parohial și Societatea Doamnelor parohiei noastre, adresează tuturor membrilor și sprijinitorilor bisericii noastre cele mai bune doriri pentru un CRĂCIUN FERICIT și un AN NOU cu pace și sănătate!

LA MULȚI ANI!

Transmitem Sf. Liturghie în direct

Pentru perioada cât durează restricțiile în vigoare, vă anunțăm că vom continua să transmitem Sf. Liturghie în direct pe You Tube. Pentru accesarea Slujbelor duminicale, apăsați aici.

Slujbe Speciale în Postul Crăciunului

În perioada postului Crăciunului, vom avea:
Vecernia în fiecare sâmbătă, la orele 5:00PM.

După Vecernie va urma Spovedania pentru cei care vor să se pregătească pentru Sf. Împărtășanie.

PROGRAMUL SLUJBELOR DE CRĂCIUN

Decembrie 25: Sf. Liturghie la ora 10:00.

Decembrie 26: Sf. Liturghie la ora 10:00.

Decembrie 27: Sf. Liturghie la ora 10:00.

MEMBRIA / ANGAJAMENTELE FINANCIARE

Consiliul Parohial adresează un călduros apel, rugând pe toți sprijinatorii parohiei noastre să-și plătească membria cât mai curând posibil.

În felul acesta putem conta pe fondurile necesare pentru împlinirea răspunderilor financiare pentru restul anului în curs.

Vă rugăm, totodată, să vă onorați și înnoiți angajamentele financiare anuale și să fiți cât mai generoși!

În contextul situației actuale, cu numărul restrâns de participanți la Sf. Liturghie, membria și donațiile se pot plăti și on line.

VĂ MULȚUMIM MULT !

Rugăciune pentru încetarea epidemiei

Doamne, Dumnezeu nostru, Cel ce ești bogat în milă și, cu purtarea Ta de grijă cea înțeleaptă, ocârmuiești viața noastră, ascultă rugăciunea noastră, primește pocăința noastră pentru păcate, oprește această boală molipsitoare, precum ai încetat pedepsirea poporului Tău în vremea regelui David.

Cel ce ești Doctorul sufletelor și al trupurilor noastre, dăruiește însănătoșire celor cuprinși de boală, ridicându-i grabnic din patul durerii, ca să Te slăvească pe Tine, Mântuitorul cel Milostiv, iar pe cei sănătoși îi ocrotește de orice boală.

Binecuvintează, întărește și păzește, Doamne, cu harul Tău, pe toți cei care, cu iubire de oameni și jertfelnicie, îi îngrijesc pe cei bolnavi la casele lor sau în spitale.

Îndepărtează toată boala și suferința din popor și ne învață să prețuim viața și sănătatea ca daruri ale Tale. Dăruiește-ne, Dumnezeule, pacea Ta și umple inimile noastre de credință neclintită în ocrotirea Ta, de nădejde în ajutorul Tău și de dragoste față de Tine și de aproapele.

Că al Tău este a ne milui și a ne mântui pe noi, Dumnezeu nostru, și Ție slavă înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. AMIN!

PASTORALĂ LA PRAZNICUL NAȘTERII DOMNULUI, 2020

† IOAN CASIAN

din mila lui Dumnezeu

Episcop al Episcopiei Ortodoxe Române a Canadei

*Iubitului cler și dreptslăvitorilor creștini,
pace și bucurie de la Hristos Domnul,
iar de la noi, arhierească binecuvântare!*

“Și Cuvântul s-a făcut trup și s-a sălășluit între noi și am văzut slava Lui, slavă ca a Unuia Născut din Tatăl, plin de har și de adevăr.” (Ioan 1, 14)

***Preacuvioși și Preacucernici Părinți,
Iubiți credincioși și credincioase,***

Sărbătoarea Nașterii Domnului ne prilejuieste bucurie și binecuvântare prin ocazia pe care ne-o oferă de a trăi taina întâlnirii lui Dumnezeu Cuvântul ca Prunc născut în ieslea Betleemului. De fiecare dată creștinul așteaptă această sărbătoare pentru că ea îl întărește și îl susține în credința pe care o mărturisește. Citirile profetice pregătitoare, ritmul liturgic și dinamica ascetică și spirituală a postului creează o atmosferă specială pentru credinciosul creștin.

De ce Dumnezeu hotărăște întruparea Fiului Său și nu o altă cale de mântuire?

“Așadar, de ce cauți pricina venirii lui Hristos, întoarce-te la prima carte a Scripturilor – îndeamnă Sf. Chiril al Ierusalimului. (...) Toate creaturile sunt bune, dar nici una dintre ele nu este chipul lui Dumnezeu, ci numai omul. Soarele a fost creat numai prin poruncă; omul însă a fost plăsmuit cu mâinile lui Dumnezeu. ‘Să facem pe om după chipul Nostru și după asemănare’ (Facere 1, 26). (...) Dar pe această minune a creaturilor care se desfăta în paradis a scos-o de acolo invidia diavolească¹. Se bucura dușmanul când a căzut cel pizmit. Oare ai fi voit ca să se bucure vrăjmașul neîncetat?”² Sf. Chiril ne arată că deși creat bun, după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, ca încununare a creației Lui, omul pierde starea paradisiacă datorită răutății și înșelăciunii diavolului. Omul se lasă ispitit și înșelat deși primise porunca nemâncării din pomul cunoștinței binelui și răului de la Dumnezeu.

Care sunt consecințele căderii?

“Rana omenirii era foarte mare – spune Sf. Chiril. De la picioare și până la cap nu era în ea parte sănătoasă³. Nu putea să se pună nici plasture, nici untdelemn, nici legături. Pentru aceasta profeții plângând și suferind ziceau: ‘Cine va da din Sion mântuirea?’⁴ Și iarăși: ‘Să fie mâna Ta peste bărbatul dreptei Tale și peste fiul omului pe care Ți l-ai întărit, și nu ne vom depărta de Tine’⁵. Și altul dintre profeți se ruga zicând: ‘Apleacă, Doamne, cerurile și pogoară-Te’⁶. Rănile omenirii sunt prea multe și prea mari pentru leacurile noastre. Pe profeții Țăi i-au omorât⁷ și au sfărâmat altarele Tale. Ne este cu neputință să îndreptăm răul, avem nevoie de Tine ca să-l îndreptăm. Domnul a ascultat de rugăciunea profeților. Tatăl n-a trecut cu vederea neamul nostru care pierdea. A trimis din cer doctor pe Fiul Său, Domnul.”⁸ Căderea omului din starea paradisiacă marchează adânc natura lui. Ea a produs un rău atât de profund încât omul nu-l putea vindeca prin sine însuși. Poporul ales prin prorocii săi în Vechiul Testament nu mai văd o altă posibilitate decât ajutorul lui Dumnezeu ca și cale mântuitoare de cel rău. Rugăciunea lor exprimă neputința și limita omului în această privință și nevoia ajutorului dumnezeiesc. Iar Cel pe care Dumnezeu Tatăl Îl trimite este chiar Fiul Său prin care a făcut toate. Hristos vine să vindece rana cea mai profundă care este moartea. Stricăciunea pătrunsă în natura omului pune în pericol împlinirea vocației lui de a crește după asemănarea lui Dumnezeu și a deveni fiu al lui Dumnezeu pentru că “El s-a făcut

---

¹ Înțelepciunea lui Solomon 2, 24

² Sf. Chiril al Ierusalimului. *Cateheze*. Ed. EIBMBOR: București 2003, p 164.

³ Isaia 1, 6

⁴ Psalm 13, 7

⁵ Psalmi 79, 18-19

⁶ Psalmi 143, 5

⁷ III Regi 19, 10

⁸ Sf. Chiril al Ierusalimului p 165-166

om pentru ca noi să putem deveni dumnezei⁹ - spune Sf. Atanasie cel Mare. ”¹⁰ Dumnezeu dorea să-l readucă pe om la deplinătatea unirii celei dintâi cu El în viață și cunoaștere.

În ce fel Hristos a putut împlini această lucrare vindecătoare?

“Să ne străduim să înțelegem misterul - spune Sf. Vasile cel Mare. *Motivul pentru care Dumnezeu este în trup este să omoare moartea care se ascunde acolo. Așa cum bolile sunt vindecate de medicamente asimilate de trup și precum întunericul dintr-o casă este risipit de venirea luminii, tot așa moartea, care a stăpânit natura umană, este eliminată de venirea lui Dumnezeu. (...) dar când a apărut harul lui Dumnezeu Mântuitorul nostru și a răsărit Soarele dreptății, moartea a fost înghițită de biruință, neputând suporta prezența vieții adevărate. Cât de mare este bunătatea lui Dumnezeu, cât de profundă este dragostea lui pentru noi!*”¹¹ Principalul obstacol împotriva vindecării omului care era moartea este distrus prin întruparea Fiului lui Dumnezeu. Se redeschidea acum posibilitatea pentru om de a realiza asemănarea cu Dumnezeu în propria persoană. Dumnezeu se pogoară prin Fiul Său la creatura suferindă pentru a o vindeca nu temporar ci odată pentru totdeauna. Hristos prin natura Sa omenească restaurată devine plămada și medicamentul care va vindeca și va reface sănătatea și curăția firii tuturor oamenilor. El vindecă de boală și moarte firea omenească prin intermediul naturii luate prin întrupare din Fecioara Maria. Harul lui Dumnezeu biruie moartea, lumina Lui biruie întunericul iar sănătatea omului este restabilită în Hristos prin biruința asupra păcatului și morții. Toate acestea au fost făcute de Dumnezeu din marea Lui bunătate și dragoste.

“Domnul a luat din noi ceea ce este al nostru, ca să mântuiască omenirea. A luat ceea ce este al nostru, ca să dea mai mult har părții slăbănogite, ca omenirea cea păcătoasă să ajungă părtașă lui Dumnezeu. ‘Căci acolo unde s-a înmulțit păcatul, a prisosit harul’¹² – spune Sf. Chiril. ”¹³ Întruparea Domnului a restabilit, întărit și vindecat din interior firea omului. Dumnezeu o voia din nou să fie părtașă harului dumnezeiesc. Instrumentul păcatului, adică firea omenească, restaurată în persoana Mântuitorului Hristos prin moarte și înviere, devine medicamentul vieții veșnice.

Dumnezeu produce această întărire a firii noastre în două feluri prin întrupare: (1) la nivel de credință și de cunoaștere - prin vederea minunilor și slavei lui Hristos ca Fiul al lui Dumnezeu¹⁴: “Cum am privit slava Lui? - spune Amonius din Alexandria. *Am contemplat-o prin steaua magilor, prin îngeri, prin păstori, prin Ana, Simeon, Gavriil, prin nașterea minunată a Fecioarei, prin glasul Tatălui care L-a mărturisit, prin Duhul coborând asupra Lui și multe alte semne dumnezeiești și vindecări.*”¹⁵ Minunile săvârșite de Mântuitorului Iisus Hristos au constituit tot atâtea momente în care credința și nădejdea oamenilor a fost întărită; (2) la nivelul vieții celei noi, îndumnezeite - prin hrana veșniciei, adică Sfânta Împărtășanie, prezentă în Sfânta Liturghie: “Ceea ce puteți vedea aici, iubitorilor, pe masa Domnului, este pâinea și vinul; dar această pâine și vin, când i se aplică cuvântul, devin Trupul și Sângele Cuvântului – spune Fer. Augustin. ”¹⁶ Trupul

---

⁹ prin har (n.n.)

¹⁰ Sf. Atanasie cel Mare. *Despre Întruparea Cuvântului* 54.3 în Thomas C. Oden (ed.). *Comentarii creștine antice asupra Scripturii (IVa Ioan 1-10)*. Ed. InterVarsity Press: Downers Grove, IL, SUA 2006, p 43 col. 2

¹¹ Sf. Vasile cel Mare. *Omilie despre neamul lui Hristos* 2.6 în Thomas C. Oden (ed.), p 42 col.2

¹² Romani 5, 20

¹³ Sf. Chiril al Ierusalimului, p 171

¹⁴ Liturghia Cuvântului

¹⁵ Amoniu din Alexandria. *Fragmente la Ioan 25* în Thomas C. Oden (ed.), p 45 col.2

¹⁶ Fer. Augustin. *Cuvântări* 229.1 în Thomas C. Oden (ed.), p 44 col.1

și Sângele umanității înviate și transfigurate a lui Hristos au devenit prin împărtășire plămada reînnoirii vieții omului.

Prin întrupare Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu intră în planul existenței noastre omenești. El devine circumscris și accesibil ca persoană umană dar descoperindu-se în același timp și ca Persoană dumnezeiască.¹⁷ Astfel relațiile trăite de oameni cu Hristos ca semen sunt trăite ca relații cu Dumnezeu Însuși.¹⁸ În felul acesta omul experimentează relația lui cu aproapele ca o relație de plinătate, har și adevăr cu Dumnezeu care constituie viața Bisericii.

“Toți să alergăm deci, cu ajutorul lui Dumnezeu, - îndeamnă Sf. Chiril - pe drumul curăției, tineri și fecioare, bătrâni împreună cu cei mai tineri. ... Să nu lăsăm de o parte slava curăției. Cununa este îngerească, iar fapta este supraomenească.”¹⁹ Să coborâm în peștera Betleemului alături de Dreptul Iosif și Fecioara Maria, alături de creaturile necuvântătoare, pentru a-I fi aproape pruncului Iisus născut în iesle.

Dreptmăritori creștini,

Anul 2020 a fost *Anul omagial al pastorației părinților și copiilor și Anul comemorativ al filantropilor ortodocși români.*

Am încercat cu toții prin diferitele activități la nivel de eparhie sau parohie să adâncim și să promovăm învățătura de credință și viziunea creștină asupra vieții și etosului uman cu convingerea că ele sunt vindecătoare. Viziunea creștină asupra a ceea ce înseamnă a fi părinte este bine reliefată în cuvintele Sf. Ap. Pavel: “Căci de ați avea zeci de mii de învățători în Hristos, totuși nu aveți mulți părinți. Căci eu v-am născut prin Evanghelie în Iisus Hristos. Deci, vă rog, să-mi fiți mie următori, precum și eu lui Hristos” (1 Corinteni 4, 15). A învăța este mai ușor decât a naște căci părintele adevărat în înțelegerea creștină îi dă viață celui nou născut după rânduiala lui Dumnezeu în Hristos. El îl naște nu doar trupește ci și în credință, duhovnicește. Precum Fiul lui Dumnezeu este născut din veci din Tatăl la fel și fiul unui părinte este născut din tatăl său crescând în același duh și etos cu el. Relația veșnică de iubire a Tatălui pentru Fiul este modelul relației umane tată – fiu. Dar și unul și altul – tată și fiu - sunt fii ai lui Dumnezeu după har. Paternitatea duhovnicească a lui Dumnezeu înglobează pe tată și pe fiu laolaltă. Amândoi sunt fii ai lui Dumnezeu care îi poartă chipul și se străduiesc să împlinească asemănarea cu El.

Filantropia este întruparea poruncii lui Dumnezeu: “Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși” (Marcu 12, 31). Filantropia umană este expresia concretă a filantropiei dumnezeiești. Ea este manifestarea celei mai adânci și proprii virtuți la care este chemat omul – dragostea. Trăirea ei în lumea noastră înseamnă trăirea anticipată a tainei împărăției lui Dumnezeu.

Anul 2020 a însemnat, datorită pandemiei, și un timp de suferință, teamă, îndoială și singurătate. Din cauza restricțiilor sanitare impuse, filantropia și dragostea nu au mai putut fi exprimate în relațiile umane firești la fel de natural ca în timpuri mai puțin frământate. Preoții și credincioșii s-au rugat pentru cei în nevoi, i-au cercetat și i-au ascultat, oferind timp și arătând generozitate. Situația aceasta însă, datorită timpului petrecut acasă, ne-a oferit posibilitatea să redescoperim importanța familiei, sprijinul, apropierea și intimitatea pe care ne-o poate oferi ea în momente personale mai grele.

---

¹⁷ Pr. Prof. Dumitru Stăniloae. *Teologia Dogmatică Ortodoxă (vol 2)*. Ed. EIBMBOR: București 2003, p 37

¹⁸ Idem p 42

¹⁹ Sf. Chiril al Ierusalimului, p 185-186

Unul dintre gesturile de filantropie pe care îl putem face în această perioadă este rugăciunea pentru cei care și-au pierdut viața în timpul pandemiei, în special cei mai în vârstă și mai fragili. Să le aprindem o lumină iar rugăciunea noastră să-i însoțească și să-i ajute.

La această mare sărbătoare a Nașterii Domnului Iisus Hristos să coborâm în ieslea Betleemului ființei noastre și să-L descoperim asemenea magilor pe Pruncul Sfânt ca Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu. Vă îndemn să dobândiți, prin har și nevoință, un suflet feciorelnic asemeni sfinților pentru a-L naște pe Hristos lumii prin cuvânt și faptă și pentru a transforma aparentele înfrângeri în biruințe statornice, dătătoare de sens și întăritoare ale credinței.

Tuturor – cler și credincioși – le mulțumesc pentru dragoste, efort și simț de responsabilitate.

Cu ocazia sărbătorilor Nașterii Domnului, Anului Nou și Bobotezei, vă doresc ca *toată darea cea bună și tot darul desăvârșit* să coboare în sufletele tuturor, aducând pace, bucurie și sănătate în Duhul Sfânt.

La Mulți Ani!

Al vostru frate întru smerită rugăciune către Hristos Domnul
Cel născut în ieslea Betleemului,

† IOAN CASIAN

Saint-Hubert/Montreal 2020